

Sygn. akt I ACz 836/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Pele SA Grażyna Demko

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2012 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Skarbu Państwa – Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w R.**

przeciwko **M. W.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie I Wydział Cywilny

z dnia 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 539/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zabezpieczył roszczenie powoda Skarbu Państwa – Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w R. w stosunku do pozwanej M. W. o uznanie za bezskuteczne trzech umów darowizny, dokonanych na rzecz pozwanej przez dłużniczkę Z. W., poprzez zakazanie rozporządzania i obciążania:

- spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w R.,

- spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu nr (...) w budynku nr (...) przy ul. (...) w R.,

- nieruchomości położonej w R., dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie prowadzi księgę wieczystą nr KW (...) wraz z posadowionym na niej budynkiem mieszkalnym.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podał, iż powód uprawdopodobnił roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Przede wszystkim w uzasadnieniu wniosku wskazał okoliczności, które uprawdopodobniają jego roszczenie, w szczególności poprzez wykazanie dokonania przez dłużniczkę wyzbycia się nieruchomości, wskutek czego stała się niewypłacalna. Poza tym brak zabezpieczenia może spowodować poważne utrudnienia w

wyegzekwowaniu ewentualnego orzeczenia, czy wręcz uniemożliwić jego wykonanie, gdyż nieruchomości mogą zostać zbyte w toku niniejszego postępowania.

Od powyższego postanowienia pozwana złożyła zażalenie.

Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj. art. 730¹ § 1, 2 i 3 kpc poprzez nietrafne przyjęcie, że doszło do kumulatywnego spełnienia przesłanek zabezpieczenia roszczenia, a przez to przyjęcie uprawdopodobnienia przez powoda roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Pozwana zarzuciła, brak możliwości dochodzenia wierzytelności publicznoprawnych w ramach powództwa ze skargi paulińskiej. Powołała szereg okoliczności odnoszących się do powstania zaległości podatkowych oraz zakwestionowała, by dłużniczka była niewypłacalna, skoro posiada na rachunku funduszu inwestycyjnego kwotę ok. 200.000 zł. Ponadto, w ocenie pozwanej zabezpieczenie roszczenia na wszystkich trzech nieruchomościach jest nadmierne, z uwagi na ich wartość, która łącznie trzykrotnie przewyższa wartość wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku o zabezpieczenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zgodnie z dyspozycją art. 730¹ § 1 kpc, udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

W myśl art. 730¹ § 2 kpc interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Ponadto, w myśl art. 730¹ § 3 kpc, przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego co do uprawdopodobnienia przez powoda roszczenia i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o zobowiązania publicznoprawne i tym samym skarga paulińska może mieć zastosowanie także do należności podatkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.10.2010r., sygn. akt II CSK 227/10, OSNC –ZD 2011, nr 1, poz. 23 oraz uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12.03.2003r., sygn. akt III CZP 85/02, OSNC 2003, nr 10, poz. 129).

Z przedłożonych do pozwu dokumentów, w szczególności umów darowizny i tytułów wykonawczych wynika, iż powód posiada roszczenia wobec pozwanej o uznanie za bezskuteczne czynności prawnych. O ile zasadność powyższego roszczenia będzie dopiero przedmiotem rozważań merytorycznych Sądu, to jednak nie budzi wątpliwości, że roszczenie to jest co najmniej uprawdopodobnione.

Ponadto interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia także został uprawdopodobniony. Wysokość kwoty wierzytelności powoda wobec darczyńcy, tj. 546.310 zł oraz obawa zbycia nieruchomości przed pozwaną oznacza, że mogą nastąpić trudności w wykonaniu ewentualnego, uwzględnionego roszczenia.

Natomiast okoliczność, iż dłużniczka posiada oszczędności w kwocie ok. 200.000 zł będzie przedmiotem ustaleń i rozważań Sądu w zakresie spełnienia przesłanek z art. 527 kc i na obecnym etapie postępowania nie ma wpływu na udzielenie zabezpieczenia.

Nieuzasadniony jest również zarzut skarżącej co do zastosowania nadmiernie obciążającego dla niej sposobu zabezpieczenia, w kontekście podanej przez nią wartości wszystkich trzech nieruchomości. Należy bowiem zauważyć, iż wskazana przez pozwaną wartość przedmiotowych nieruchomości jest wyłącznie wynikiem jej subiektywnej oceny (oszacowania).

Z tych też względów, na obecnym etapie postępowania przedmiotowe zabezpieczenie należy ocenić jako uzasadnione, zwłaszcza że sposób zabezpieczenia (zakaz zbywania i obciążania nieruchomości) nie jest dla pozwanej uciążliwe i nie powoduje utrudnień w jej funkcjonowaniu. W tej sytuacji udzielone zabezpieczenie stanowi usprawiedliwioną ochronę interesów prawnych powoda, bez obciążania drugiej strony ponad potrzebę.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł, jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...) R., (...)